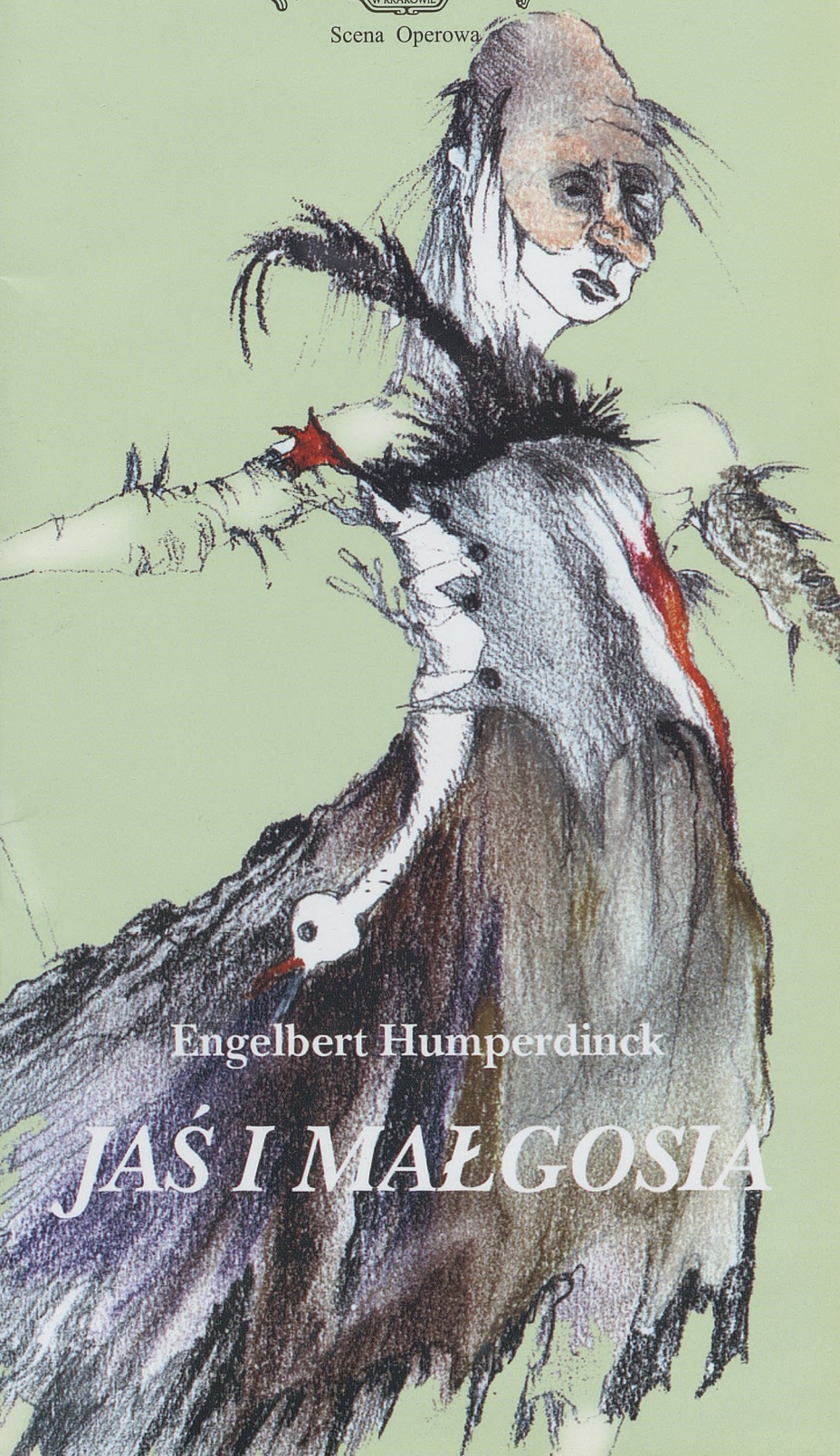

Scena Operowa

Engelbert Humperdinck

JAS I MAŁGOSIA

Jaś

Scena Operowa

Engelbert Humperdinck

JAS I MAŁGOSIA

Hänsel und Gretel

PREMIERA/PREMIÈRE

17, 18 lutego / February 2002

Scena Operowa w Teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie
Opera Stage in J. Słowacki Theatre in Cracow

Sezon 2001/2002

Dyrektor Naczelny/General Director
Bogusław Nowak

Dyrektor Artystyczny/Artistic Director
Tadeusz Kozłowski

ISBN 83-916224-6-0

Scena Operowa

Engelbert Humperdinck
JAŚ I MAŁGOSIA

Hänsel und Gretel

Baśń operowa w 3 obrazach/Opera fable in three scenes
Libretto: Adelheid Wette

Prapremiera/World première
Weimar, 23 grudnia 1893

Premiera polska/Polish première
Warszawa, 1902

Realizatorzy/Realization

Kierownictwo Muzyczne/Conductor
Piotr Sułkowski

Reżyseria/Director
Włodzimierz Nurkowski

Scenografia/Set Designer
Anna Sekuła

Przygotowanie Chóru/Chorus Leader
Ewa Bator

Przygotowanie Chóru Chłopięcego Filharmonii Krakowskiej
Cracow Philharmonic Boys Chorus Leader
Lidia Matynian-Hałoń

Współpraca Realizatorska/Cooperation**Asystent Reżysera/Assistant Director**

Ewa Stengl

Asystent Scenografa/Assistant Set Designer

Elżbieta Wójtowicz-Gularowska

Korepetytorzy Solistów/Repetiteur for Soloists

Irena Celińska

Kristina Šelušenko

Małgorzata Westrych

Korepetytor Chóru/Chorus Repetiteur

Oleg Sznicar

Inspicjent/Stage Manager

Anna Jaworska

Hanna Podkanowicz-Zarycka

Sufler/Prompter

Katarzyna Hulok

Dorota Sawka

Tłumaczenie Libretta/ Libretto Translator by

Krystyna Chudowolska

Józef Rusznica

Obsada/Cast**Jaś**

Elżbieta Janus

Małgosia

Katarzyna Słota - Marciniec

Dorota Mentel

Katarzyna Oleś

Karin Wiktor-Kałużka

Matka

Magdalena Barylak

Anna Plewniak

Ojciec

Witold Dewor

Konrad Szota

Czarownica

Agnieszka Cząstka

Maria Seremet

Bożena Zawisłak-Dolny

Jutrzenka / Piaskosiej

Dorota Mentel

Katarzyna Oleś

Karin Wiktor-Kałużka

Orkiestra i Chór Opery i Operetki w Krakowie

Chór Chłopi Filharmonii Krakowskiej

im. K. Szymanowskiego

Czas trwania spektaklu/Running time: 2 h

Spektakl śpiewany w języku polskim/Sung in Polish.

Engelbert Humperdinck - późny romantyk

Kompozytor opery „Jaś i Małgosia” urodził się 1 września 1854 r. w Siegburgu (Nadrenia). Był to czas apogeum romantyzmu, lata dominacji w Niemczech i w Europie muzyki Richarda Wagnera. Humperdinck studiował kompozycję w Kolonii pod kierunkiem F. Hillera oraz w latach 1877-79 w Königl. Musikh. in München, gdzie jego mistrzami byli F. Lachner i J. Rheinberger. Ale bez wątpienia największy wpływ na poetykę i konwencję muzyczną Humperdincka miał Wagner. Swojego mistrza spotkał Humperdinck w Neapolu w 1880 roku, zaledwie trzy lata przed śmiercią wielkiego twórcy muzyki romantycznej. Ale ten ostatni okres w życiu Wagnera był jednocześnie przełomowy, szalenie ważny dla Humperdincka, bowiem związał ich losy z wagnerowskim Teatrem w Bayreuth. Wagner po wielu latach tułaczki po Europie wrócił do ojczyzny i zaprzyjaźnił się z królem Ludwikiem II Bawarskim, który wybudował w 1872 r. właśnie w Bayreuth teatr grający wyłącznie utwory wagnerowskie. Humperdinck był ściśle związany z mistrzem Wagnerem oraz z kręgiem artystów wspomnianego teatru, pracował przy wystawieniu dzieł wagnerowskich, m.in. nad kopią partytury ostatniej wielkiej kompozycji Wagnera „Parsifala”.

Niestety, o kunszti talent swojego mistrza Humperdinck ledwie się otarł. Pozostawił po sobie mało znane utwory orkiestrowe, muzykę do kilku komedii Szekspira, „Niebieskiego ptaka” Maeterlincka, „Lizystraty” Arystofanesa oraz kilka dzieł operowych, m.in. „Królewietę”, „Małżeństwo mimo woli” i najlepszy, najbardziej znany utwór „Jaś i Małgosia” wg braci Grimm.

Niemniej był Humperdinck muzykiem i kompozytorem w swoim czasie, w swojej epoce cenionym, skoro otrzymał nagrody im. Mozarta i im. Mendelssohna, znaczące i prestiżowe, i skoro sam Wagner zatrudnił go jako asystenta. Po prostu czas, który bezlitośnie zwykł weryfikować wielkość dzieł artystycznych, dla Humperdincka nie był łaskaw.

Natomiast zastąpił Humperdinck jako wybitny pedagog. W tym zawodzie debiutował w 1890 roku jako wykładowca w konserwatorium we Frankfurcie nad Menem. W dziesięć lat później prowadził w berlińskiej Musikhochschule klasę mistrzowską (pod jego kierunkiem studiował m.in. Ludomir Różycki); z berlińską uczelnią związał się prawie do śmierci. Jako wykładowca pracował również w konserwatoriach w Kolonii i w Barcelonie. Zmarł 27 września 1921 r. w Neustrelitz (Meklemburgia).

Trzecią dziedziną, w której Humperdinck odnosił sukcesy, była krytyka muzyczna. Można zatem powiedzieć, zważywszy na ten właśnie fakt, oraz na ogromne osiągnięcia pedagogiczne, że ów uczeń Wagnera był przede wszystkim znakomitym rzemieślnikiem, znawcą tworzywa muzycznego. I praktycznie autorem jednego dzieła, które pozostanie w historii opery światowej „Jasia i Małgosi”

Prapremiera „Jasia i Małgosi” miała miejsce w 1893 r. (prapremiera polska - w 1902). A zatem można mówić o jej neoromantycznym rodowodzie, choć w przypadku Humperdincka jest to kontynuacja harmoniki Wagnera, którego powszechnie uznaje się za tego, który pogrzał system tonalny w muzyce, utorował drogę nowoczesnym systemom dźwiękowym poprzez rozwijanie i komplikowanie chromatyki oraz rozluźnianie wzajemnych zależności funkcji harmoniczych. Styl Humperdincka, co zgodnie podkreślają krytycy, wywodzi się właśnie z najlepszych osiągnięć Wagnera, szczególnie w zakresie instrumentarium orkiestrowego oraz pełnej blasku techniki instrumentacji. Zgodnie z duchem romantyzmu Humperdinck wykorzystał w poszczególnych scenach „Jasia i Małgosi” stare ludowe pieśni niemieckie, które znakomicie w swej melodyce i charakterze gatunku korespondują z naiwną baśniową rzeczywistością.

Mamy zatem z jednej strony odwołanie się do tradycji ludowej, z drugiej bogaty wyrafinowany język muzyczny, a wszystko ujęte w ramy poetyckiej atmosfery, którą budują główne postacie oraz wprowadzone grupy aniołów czy dzieci zaklętych w pierniki. To właśnie owa poetyckość buduje nastrój opery, zaś pobrzmiewający w całym utworze styl ludowej pieśni czyni z „Jasia i Małgosi” dzieło o wyraźnym charakterze narodowym.

Mistrzostwo Humperdincka polega na emocjonalnej i muzycznej synchronizacji, swoistym współbrzmieniu prostoty baśniowej opowieści i źródłowych motywów muzycznych z bogatą instrumentacją i oryginalną melodyką, można rzec z warsztatem kompozytorskim świetnego rzemieślnika i artysty. To właśnie te zaszygnowane tutaj wartości zdecydowały o wyborze „Jasia i Małgosi” jako pozycji repertuarowej krakowskiej Opery i Operetki. Jest to bowiem utwór, który porusza emocje i wyobraźnię dziecięcą, a jednocześnie w sferze muzycznej może zachwycić najbardziej wybrednych melomanów i miłośników opery. Można by przypuszczać, że Humperdinck napisał go z myślą o... rodzinie, o słuchaczu i widzu od lat kilku do stu. I pewnie tak było. Zresztą, warto to sprawdzić i oglądać „Hansel und Gretel” (tytuł oryginału) w rodzinnej kompanii.

Henryk Cyganik

Baśń o Jasiu i Małgosi operą opowiedziana

Po raz pierwszy ukazały się w języku polskim „Baśnie dla dzieci i młodzieży” braci Grimm, wybitnych filologów niemieckich, w roku 1895. Od tego momentu stały się one kanonem literatury i życia rodzinnego. Opowiadane i czytane dzieciom przez rodziców i dziadków, przechodziły z rąk do rąk postępujących przez stulecie pokoleń. Budziły emocje, rozwijały wyobraźnię i wrażliwość, bowiem świat baśni braci Grimm, inspirowany przez kulturę ludową, w zadziwiająco prosty, często ostro określony sposób uczy rozróżniać dobro od zła i piękno od brzydoty. Czarownica, która chce zjeść małe rodzeństwo, jest odrażająca jak złoto. I jak złoto zostaje unicestwiona. Tak przynajmniej dzieje się w baśni, którą należy odczytywać jako ważne moralne przesłanie.

Kanon literacki (w ogóle kanon w sztuce) to dzieło powszechnie uznane za zbliżone do doskonałości w swej formie i treści. Swoisty wzór wszechobecny w świadomości ludzkiej i w czasie. Zatem jako kanon często staje się źródłem inspiracji innych dzieł, w innych dziedzinach sztuki. Nie mogła ta artystyczna i intelektualna przygoda ominąć klasycznej baśni o Jasiu i Małgosi, którą zna zapewne każde dziecko. Na jej głównych motywach powstała opera E. Humperdincka, niemieckiego kompozytora z przełomu wieków, którą mamy zaszczyt w Krakowie, na progu 2002 r. zaprezentować.

Oczywiście historia opowiedziana operą wyraźnie się różni od literackiego pierwowzoru. Różni się również od pierwotnej wersji muzycznej. Fakt ten usprawiedliwia bogactwo tworzywa artystycznego, z jakiego ulepiono dzieło z gatunku teatru muzycznego. Tutaj emocje, nastroje, klimat i baśniową rzeczywistość współtworzą nie tylko słowa, ale również przestrzeń sceniczna, ruch, światła, a przede wszystkim muzyka.

Przez nas opowiedziana historia snuje się tak: w małej chatce pod lasem mieszka rodzina Piotra miotlarza: on, ojciec zarabiający na życie wyplataniem mioteł, żona Gertruda i dwoje rodzeństwa Jaś i Małgosia. Żyją w biedzie, często głód zagląda pod dach ich domku, ale dzieci, których świat jest z reguły wolny od rodzicielskich trosk, starają się ów głód oszukać śpiewem i tańcem. Pewnego dnia, kiedy rodzice wyszli z domu, Jaś i Małgosia zostają sami ze swoim głodem i płaczem, zaczynają właśnie tańczyć. Jakby na przekór i na złość biedzie. Pierwsza wraca mama. W pierwszym momencie wpada w złość. Mimo, że jest przecież dobrą kobietą i kochającą matką, to jednak miewa chwile załamania, traci nadzieję, że coś się zmieni w ich losie. Taniec dzieci ją rozdrażnia. Przecież powinni się zająć sprzątaniem, porządkami, pracą. Krzyczy na Jasia i Małgosię, nie żałuje kuksańców, a w końcu zadaje im karę: dzieci muszą pójść do lasu i nazbierać pełen garnek malin. Inaczej nie mają po co do chatki wracać.

Jaś i Małgosia pośpiesznie spełniają wolę mamy. Pewnie trochę ze strachu, a trochę z naturalnego posłuszeństwa. Gertruda zostaje sama. Po chwili ochłonięła i zaczyna żałować, iż nie potrafiła pohamować złości. Zmęczona zasypia. Tymczasem wraca Piotr. Jest w znakomitym humorze, ponieważ udało mu się sprzedać wszystkie miotły i przez najbliższe dni bieda będzie omijać ich chatkę. Rychło jednak uśmiech znika z jego twarzy, kiedy dowiaduje się, co wydarzyło się w izbie.

Jaś i Małgosia zbierają maliny. Las uspokaja ich śpiewem ptaków, łagodnością, przyjaznym światłem dnia. Ale czas mija nieubłaganie. Zaczyna zmierzchać i dzieci zgubiły drogę. Strachowi rosną oczy. Nie mają innego wyjścia. Muszą spędzić noc pod drzewem, w ciemnym lesie. Tu daje o sobie znać baśniowy świat czarów.

Pojawia się upersonifikowały Sen, jakaś gwiezdna Postać, która sprawia, że szybko zasypiają. A budzi ich również piękna, zwiewna pani Jutrzenka, posłanka Słońca.

Przebudzonym dzieciom ukazuje się niezwykle obrazek. Oto w środku lasu stoi mała chatka, cała zbudowana ze wszelkiego rodzaju słodkości, pysznych pierników, galaretek, czekolady. A dzieci są przecież bardzo głodne, więc jak nie skosztować tych łakoci? Ufne w łaskawość losu i czarodziejskich sił zbliżają się do chatki zachwycone widokiem. Nie mają pojęcia, jakie czyha tu niebezpieczeństwo. Oto nagle w tym słodkim obrazku pojawia się okrutna Czarownica, chwytą Jasia i Małgosię i więzi w klatce. Śmiejąc się, rechocząc, ogląda swoją zdobycz. Jaś jest dla niej za chudy, trzeba go najpierw utuczyć, a potem zjeść. Ale Małgosia... tę można schrupać od razu. Więc wiedźma, uciekając się do podstępów, prosi dziewczynkę, aby zajrzała do rozpalonego pieca i sprawdziła czy wyśmienite ciasto już się upiekło. Małgosia pojmuje w mig fortel Czarownicy i naiwnie tłumaczy, że nigdy tego nie robiła, nie potrafi powiedzieć, czy ciasto jest już upieczone. I prosi wiedźmę, aby jej pokazała, jak to się robi. Czarownica nie podejrzewa Małgosi o jakikolwiek spryt, a ponieważ obraz pieczenia zajmuje jej wyobraźnię, nachyla się nad ogniem. Wówczas Jaś pośpiesza Małgosi na pomoc. Dzieci błyskawicznie dopadają Czarownicę i wypychają ją do pieca. Zło w postaci wiedźmy ponosi zasłużoną karę, dobro zwycięża.

W finale dzieci znajdują tabliczkę z zaklęciami, dzięki którym odczarowują zaklęte w słodczyne inne dzieci. Nagle scena wypełnia się znowu dziecięcym śpiewem i tańcem, pojawiają się Piotr z Gertrudą i anieli - duchy nieogarnionych przestrzeni. Muzyka gęstnieje, wznosi się, wypełnia światłem i szczęściem. Pamiętajmy, że każda próba opowiedzenia widowiska operowego słowem będzie utomna, zdawkowa.

Opowiadamy przecież tylko zarys fabuły. A gdzie nastrój, który buduje muzyka, śpiew, przestrzeń sceniczna, kostiumy? Jak wyrazić grozę spotkania z Czarownicą i radość ze zwycięstwa dzieci? W naszym przedstawieniu nie t y l k o

J a s i a i Małgosia, ale dzieci w ogóle, dzieci wypełniających to przedstawienie od uwertury aż po finał? Jak interpretować owe zwiewne postacie przynoszące sen i otwierające dzień? Tutaj proszę nie szukać odpowiedzi. Odpowiedź jest w samym widowisku operowym, w bezpośrednim kontakcie z muzyką i artystami, w bogactwie tworzywa, z którego zbudowaliśmy baśniową rzeczywistość. Właśnie, czy baśniową?...

Henryk Cyganik

“Hansel and Gretel” a fairy tale told by the opera

“Fairy tales for children and youth” by Grimm brothers, eminent German philologists, were first published in Polish in 1895. From that moment on, the tales became the canon of literature and family life. Told and read to children by their parents and grandparents, over the years they were handed down from generation to generation. They aroused emotions, helped develop imagination and receptiveness, because the world of Grimm’s fairy tales, inspired by folk culture, has a surprising simple, often sharply delineated way of teaching how to distinguish the good and the evil, the beautiful and the ugly. A witch who wants to devour young siblings is repulsive as evil itself. And as it becomes evil, she is destroyed. At least this is how it happens in a fairy tale, which should be reads an important moral lesson.

The literary canon (and generally speaking, any canon in fine arts) is a commonly recognized work that approaches excellence in its form and contents. It is a specific example, ever-present in our consciousness in any time. And thus, as a canon, it often becomes a source of inspiration for other works from other disciplines of fine arts. This is why this artistic and intellectual adventure could not have passed by the classic fairy tale of Hansel and Gretel, most likely known to each and every child. Its main motifs gave rise to an opera by Engelbert Humperdinck, a German composer active at the turn of the centuries. We are honored to present his opera in Cracow at the threshold of 2002.

Obviously, a story told by an opera markedly differs from its literary prototype. It is also different from its original musical version. This fact is justified by the richness of artistic substance that served for the construction of a piece of work belonging to the genre of musical theater. Here emotions, moods, atmosphere and fairy tale reality are jointly created not only by words, but also by stage space, movement, lights, and most of all by music. Let us, then, spin out a tale.

In a small cottage on the border of a forest lives the family of Peter the broom-maker: Peter himself, the father of the family, earning his living weaving brooms, his wife Gertrude, and two siblings Hansel and Gretel. The family is poor, hunger often knocks at their door, but the children, whose world is generally free of parental cares and anxieties, try to deceive hunger by singing and dancing.

One day the parents go out, leaving the children alone with their constant companion the hunger. As if to spite their empty stomachs and tears, Hansel and Gretel start dancing. The mother is the first to return home. Initially, she loses her temper. Although she is a good person and a loving mother, she is prone to experiencing dark moments of despair, abandoning all hope their life may yet change. She gets irritated by her children dancing. They should be tiding the cottage, they should work! She shouts at Hansel and Gretel, scolds and punches them repeatedly. Finally, Gertrude pronounces their punishment: they are to go into the forest and pick up a jugful of raspberries. Otherwise there is no point in their ever returning home.

Hansel and Gretel promptly do their mother's will, possibly for fear and also because they are naturally obedient. Gertrude stays alone. She calms down and eases her burst of uncontrolled temper. Tired, she falls asleep. And then Peter returns home. He is in a wonderful mood as he managed to sell all his brooms and for a few days poverty will have no access to their cottage. But the smile is soon wiped out of his face when he learns what happened at home.

Hansel and Gretel pick up raspberries. The forest calms them down with birds singing, softness and friendly daylight. But time is relentless it is getting dark and the children are lost. Their fear is mounting. There is no other way out. Hansel and Gretel have to spend the night under the trees, in the dark forest. And here the fairy-tale world of magic comes to their aid. A starry figure appears this is the personified Sleep and helps the children to fall asleep promptly. And they are awakened by the beautiful, ethereal Lady Dawn, the Sun's messenger.

When awakened, the children see an extraordinary picture in the middle of the forest stands a small cottage made of various sweets, candies, delicious ginger-bread, jelly and chocolate. And the children are very hungry so how to control the urge to taste these delicacies? Trusting in their lucky fate and in magic powers, enchanted with what they see, Hansel and Gretel approach the cottage. They have no idea what dangers lurk there. All of a sudden, in this sweet picture a cruel Witch appears, captures the children and imprisons them in a cage. Laughing and cackling, she inspects her prisoners. Hansel is too thin for her taste, he has to be fattened first and then devoured. But Gretel... she can be eaten at once. And so the Witch resorts to a trick and asks the girl to check the red-hot baking oven and see whether the delicious cake inside is ready yet. But Gretel sees behind the trick and naively explains she has never done that before, she cannot say whether the cake is ready or not. And then she asks the Witch to show her how to do it. The Witch does not suspect Gretel of being smart and with her mind obsessed with an image of a delicious roast, she leans over the flame. And then Hansel hastens to aid the girl.

The children grab the Witch and push her into the oven. The evil personified by the Witch suffers the well-deserved punishment, the good emerges victorious. In the end of the story Hansel and Gretel find a plate with a charm that lets them free other children enchanted by the Witch into sweets and candies. The stage is soon filled with children singing and dancing. Peter and Gertrude appear surrounded by angels the spirits of boundless space. The music becomes dense, soaring, filled with light and happiness. We have to remember that each attempt at telling a story of an opera in words is defective and trite. We only present the outline of the plot. Where is the mood created by the Music, singing, stage space, decorations and costumes?

How to express the horror of meeting the Witch and the joy over the victory of the children? In our performance this is not merely a victory of Hansel and Gretel, but of children in general, children who dominate the stage from the overture till the finale. How to interpret these ethereal figures who bring sleep and open a new Day? Please, do not look for answers in this text. The answer lies in the very opera performance, in the direct contact with the music and the artists, in the richness of the material they used to construct a fairy-tale reality. But is it a fairy-tale reality, indeed?....

Henryk Cyganik

Translated by Joanna Szydłowska - Chachula

„Jaś i Małgosia”

„Czarownica pojawiająca się w lękowych wyobrażeniach dziecka chce je zjeść; ale czarownica, którą może ono wpełchnąć do jej własnego chlebowego pieca i spalić, to czarownica, od której dziecko może się uwolnić. Pokąd dzieci będą wierzyły w czarownice - a zawsze tak było i będzie, bo wiara taka kończy się dopiero wtedy, gdy dziecko osiąga wiek, w którym nie musi już nadawać swoim niepochwytym lękom postaci ludzkich - pokąd będą one potrzebowały opowieści, w których dzieci, dzięki własnej przemyślności, same uwalniają się od prześladowczych wytworów swojej wyobraźni. Kiedy dzieciom udaje się tego dokonać we własnym życiu, niezmiernie wiele zyskują, podobnie jak Jaś i Małgosia.”

„Gdy baśń o Jasiu i Małgosi jest już dzieciom dobrze znana, większość z nich pojmuję, przynajmniej nieświadomie, że wypadki dziejące się w domu rodziców i zdarzenia, które rozgrywają się w domu czarownicy, stanowią po prostu rozdzielone w baśni aspekty tego, co w rzeczywistości jest jednym, całościowym doświadczeniem. Czarownica pojawia się najpierw jako upostaciowanie doskonałej, wszech-obdarzającej macierzyńskości, bo jak nam się opowiada, „wzięta obydwójce dzieci za ręce i wprowadziła je do swego domku. Tutaj zastawiła stół dobrym jedzeniem, podała mleko i ciastka z cukrem, jabłka, orzechy. Potem posłała im dwa łóżeczka czystą, białą pościelą, a Jaś i Małgosia położyli się i zdawało im się, że są w raju”. Dopiero nazajutrz rano nastąpiło zatrważające przebudzenie z tych snów o dziecięcej błogości: „Stara kobieta wszelako udawała tylko życzliwość, naprawdę zaś była złą czarownicą...”

Bruno Bettelheim

CUDOWNE I POŻYTECZNE

o znaczeniach i wartościach baśni

Wydawnictwo W.A.B., 1996

ZESPÓŁ ARTYSTYCZNY OPERY I OPERETKI W KRAKOWIE SEZON 2001/2002

Soliści**Soprany**

Marta Abako
 Krystyna Behounek
 Maria Domańska-Bańko
 Anna Karasińska*
 Małgorzata Lesiewicz-Przybył
 Agnieszka Mazur-Świder*
 Edyta Piasecka-Chudzikiewicz
 Anna Plewniak
 Marta Poliszot
 Monika Swarowska-Walawska
 Krystyna Tyburowska
 Bożena Walczyk-Skrzypczak
 Karin Wiktor-Katucka
 Joanna Woś*

Mezzosopran

Bożena Zawisłak-Dolny

Tenory

Krzysztof Bednarek*
 Janusz Dębowski
 Ireneusz Jakubowski*
 Imeri Kawasdzę
 Jerzy Knetig*
 Tomasz Kuk
 Wojciech Maciejowski*
 Franciszek Makuch
 Andrzej Orechwo*
 Dariusz Pietrzykowski*
 Kazimierz Różewicz
 Leszek Świdziński*
 Jan Wilga*
 Wojciech Wróblewski*
 Jan Zakrzewski
 Adam Zdunikowski*
 Aleksander Żurawiecki*

Barytony

Andrzej Biegun
 Marcin Bronikowski*
 Władysław Guzik
 Zbigniew Macias*
 Włodzimierz Skalski*
 Rafał Songan*
 Konrad Szota
Basy
 Jarosław Bręk*
 Przemysław Firek
 Bogdan Kurowski*
 Wiesław Nowak

* współpraca

Chór**soprany**

Alina Antonik
 Kamila Mędrzek-Żurek
 Joanna Rakoczy
 Aleksandra Sotnicka
 Małgorzata Sznajder-Dziechciowska

alt

Anna Gajdzik
 Lucyna Ordon - Klimczak
 Teresa Tippe
 Monika Wojtasiewicz

Orkiestra**I skrzypce**

Świełłana Siemiannikowa (koncertmistrz)
 Paweł Wójtowicz (II koncertmistrz)
 Ewa Sobczak
 Teresa Szarek
 Irena Wójtowicz
 Barbara Łobaczewska-Kuźnia
 Igor Laszkiewicz
 Anna Nęcka
 Adam Ziętkiewicz
 Michał Sternicki
 Edyta Szlachetka-Hajto

II skrzypce

Iwona Ibek-Milewska
 Bożena Baran-Darska
 Tomasz Kuźnia
 Halina Boroni
 Ewa Welanyk
 Jan Malik
 Agnieszka Majerska
 Angela Sznicar
 Małgorzata Sopol *

altówki

Aleksandra Michajlenko
 Igor Petryczenko
 Vitalij Michajlenko
 Małgorzata Piekarczyk
 Maria Drak
 Piotr Augustyn
 Janusz Chrzanowski

wiolonczele

Barbara Drobnik-Jakóbk (koncertmistrz)
 Alina Grochala
 Krzysztof Wójtowicz
 Barbara Wronńska-Korzeniowska
 Danuta Pańczyk
 Stanisława Komońska
 Leszek Pacanek
 Michał Kiska *
 Michał Świstak *

kontrabasy

Jerzy Porosło
 Marek Lewandowski
 Marek Bednarczyk
 Bartosz Chajdecki *

* współpraca

flety

Janusz Pańczyk
 Wiesław Suruło
 Małgorzata Gładys
oboje
 Leonid Pozdeev
 Mirosław Drak
 Sylwia Tomera-Długosz
klarnety
 Jerzy Krowicki
 Dezyderiusz Boroni
 Ryszard Cieśla
 Stanisław Olko

fagoty

Arkadiusz Babiński
 Marcin Krakowski
 Patryk Krzyszkowski

waltornie

Jarosław Jaworski
 Ryszard Rakoczy
 Paweł Siedlik
 Antoni Pietras
 Marek Jalocho
 Andrzej Szkaradek
 Damian Skupniewicz*

trąbki

Marek Domagalski
 Jacek Król
 Maurycy Biesiadecki
 Michał Bylica*
 Tomasz Ślusarczyk*

puzony

Bogdan Piznal
 Arkadiusz Bała
 Krzysztof Węgrzyn
 Wacław Fular

tuba

Jarosław Janecki

perkusja

Sylwia Romek
 Maria Stojek
 Marcin Kotarba
 Jacek Wać

harfa

Liliana Kosiorowska-Wysocka
fortepian

Maria Mazurkowska

Inspektor

Paweł Siedlik

Bibliotekarz

Leszek Pacanek

Chór

Kierownik Chóru

Ewa Bator

Soprany

Alina Antonik
Zofia Ciszewska
Maria Czarnecka-Reichel
Joanna Grandys
Bogumiła Gorczyca
Małgorzata Hyży-Wypart
Bożena Kiełbińska
Kamila Mędrak-Żurek
Elżbieta Mikulska
Joanna Rakoczy
Aleksandra Sotnicka
Małgorzata Sznajder-Dziechciowska
Anna Wątrobska-Jękot
Maria Węgrzyn
Jadwiga Wierzbicka-Deleka
Lidia Zon-Raymond
Alty
Agnieszka Czekaj-Janicka
Agata Gondek
Anna Juszczyk
Maria Mitkowska *
Lucyna Ordon-Klimczak
Maria Pawlisz
Joanna Piękoś
Lidia Pirowska
Teresa Tippe
Monika Wojtasiewicz-Oleniak

Tenory

Andrzej Catka
Jarosław Dijuk
Józef Garlak
Krzysztof Kogut
Maciej Kozłowski
Dariusz Palonek
Wiesław Popiołek
Wojciech Radon
Adam Rusek
Paweł Szczepanek
Eukasz Zakrzewski
Artur Zgrajka

Barytony

Krzysztof Kiełbiński
Stanisław Knapik
Jan Migala
Andrzej Wartalski
Andrzej Kusza

Basy

Marcin Herman
Adam Kossek
Józef Perun
Ludomir Rogalewski
Adam Sadzik

Inspektor

Maria Pawlisz

Bibliotekarz

Bożena Kiełbińska

*. stała współpraca

Balet

Kierownik

Jacek Drozdowski
Z-ca kierownika
Monika Myśliwiec

Soliści

Renata Drozdowska
Elena Korpusenko
Monika Myśliwiec
Jacek Drozdowski
Adam Kłafczyński
Marek Kobielski
Victor Korpusenko
Vasyl Masliy
Krzysztof Szymaniuk
Michail Zubkow
Koryfeje
Marzena Biesiadecka
Magdalena Malska
Wioletta Maciejewska
Małgorzata Piechnik
Maja Witkowska-Miś

Marta Żurawska-Kobielska
Tomasz Wojciechowski

Tancerze

Karolina Cichy
Bożena Kołodziejczak
Monika Powiadacz
Gabriela Rybicka-Kwaśny
Donata Smulko
Kinga Szablowska
Tomasz Szaro
Igor Wroniecki
Eukasz Marczyński
Sebastian Kubacki

Inspektor

Vasyl Masliy

Akompaniator

Tadeusz Markowski

Studio Baletowe

Kierownik

Maria Petkow-Dimitrow

Z-ca Dyrektora ds. Ekonomicznych
Deputy Economic Director
 Piotr Rozkrut

Z-ca Dyrektora Ds. Administracyjno-Technicznych
Technical & Administrative Director
 Andrzej Gurda

Asystent Dyrektora Artystycznego
 Krzysztof Szafran

Kierownik Działu Producentcko-Impresaryjnego
 Iwona Futro-Stepan

Kierownik Działu Marketingu
 Katarzyna Woźniak

Kierownik Biura Obsługi Widza
 Ewa Świdarska-Winnicka

ZESPÓŁ TECHNICZNY

Kierownik Działu Technicznego
 Magdalena Zagórska

Kierownik Sceny
 Tadeusz Sajak

Kierownik Pracowni Elektrycznej
 Józef Rybarczyk

Kierownik Pracowni Krawieckiej Damskiej
 Alicja Tekiel

Kierownik Pracowni Krawieckiej Męskiej
 Ewa Dura

Kierownik Pracowni Perukarsko-Fryzjerskiej
 Jadwiga Bąk-Gach

Pracownia Modniarska
 Helena Dziubek

Pracownia Akustyczna
 Zbigniew Zawisław

Pracownia Malarstwa
 Marek Jarosz

Pracownia Ślusarska
 Franciszek Szumny

Pracownia Stolarska
 Henryk Czarnecki

Pracownia Modelatorska
 Wacław Didur

Sponsorzy

BANK BPH BANK PBK

Sponsor Strategiczny Opery i Operetki w Krakowie

Michalscy
 CUKIERNIA

 multipress
 DRUKARNIA

Campanile

Patronat medialny

DZIENNIK POLSKI

 RADIO KRAKÓW
 101,6FM *Małopolska*

OPERA I OPERETKA W KRAKOWIE

ul. Dietla 50, 31-039 Kraków
tel. (48-12) 422 62 10
fax (48-12) 422 08 79
www.opera.krakow.pl
e-mail: opera@opera.krakow.pl

REZERWACJA BILETÓW

Biuro Obsługi Widza
(rezerwacja biletów indywidualnych i zbiorowych)
czynne od poniedziałku do piątku w godz. 8.00 - 16.00
tel. (012) 422 78 07
fax 421 94 19
e-mail: marketing@opera.krakow.pl

KASY BILETOWE

Scena Operowa w Teatrze im. J. Słowackiego, pl. Św. Ducha 1
czynna w poniedziałek, piątek, sobotę: 10.00 - 13.00, 16.00 - 19.00
wtorek, środa, czwartek: 13.00 - 18.00
niedziela: 12.00 - 19.00
tel. (012) 421 16 30

Scena Operetkowa przy ul. Lubicz 48
czynna od wtorku do piątku: 10.00 - 13.00, 16.00 - 19.00
w sobotę: 10.00 - 14.00 (gdy nie ma spektaklu)
w sobotę: 16.00 - 19.00 (w dniu spektaklu)
tel. (012) 421 42 00 wew. 52

BOOKING OFFICE

31-039 Cracow, 50 Dietla St., open Mon - Fri 8.00 a.m. - 4 p.m.
phone (48 12) 422 78 07, fax (48 12) 421 94 19
www.opera.krakow.pl
e-mail: opera@opera.krakow.pl

TICKET SALES

OPERA STAGE

J. Słowacki Theatre at 1 Św. Ducha Sq.,
Box Office open Monday, Friday, Saturday 10.00 a.m. - 1.00 p.m., 4 p.m. - 7 p.m.
Tuesday, Wednesday, Thursday 1p.m. - 7 p.m. Sunday 12 p.m. - 7 p.m.
phone (48 12) 421 16 30

OPERETTA STAGE

48 Lubicz St., Box Office open Tuesday - Friday 10 a.m. - 1 p.m., 4 p.m. - 7 p.m.
Saturday 10 a.m - 2 p.m. (in case there is no performance),
Saturday 4 p.m. - 7 p.m. (in case performance)
phone (48 12) 421 42 00 ext. 52

Małgosia

PREMIERA OPERY „JAŚ I MAŁGOSIA”

REALIZATORZY

Piotr Sulkowski – kierownik muzyczny

Dyrygent Opery i Operetki w Krakowie, dyrektor muzyczny oraz dyrygent Wildwood Festiwal w Little Rock AR (USA). Założyciel i dyrektor Orkiestry Kameralnej *Forum Sinfonia*. Ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie najpierw na Wydziale Wychowania Muzycznego (1993), później dyrygentury (1996) w klasie prof. Jerzego Katlewicza. Podczas studiów doskonalił swoje umiejętności jako stypendysta Internationale Bachakademie na kursach mistrzowskich prowadzonych przez Helmutha Rillinga i Johna Eliota Gardinera w Niemczech, a także w USA, jako stypendysta Oregon Bach Festival. Otrzymał Stypendium Twórcze Prezydenta Miasta Krakowa. Oprócz aktywnej działalności koncertowej jaką prowadzi wraz z *Forum Sinfonia*, uczestnicząc w licznych krajowych i międzynarodowych koncertach oraz festiwalach (m.in. USA, Wielka Brytania, Niemcy, Francja, Hiszpania), a także współpracując z wieloma orkiestrami (m.in. *Sinfonia Varsovia*, *Orkiestrą Filharmonii Krakowskiej*, *Wrocławskiej Częstochowskiej*, *Opolskiej*, *Radiową Orkiestrą Symfoniczną w Krakowie*, *Bach Collegium Stuttgart*), Piotr Sulkowski zajmuje się także pracą dydaktyczną. Od 1993 roku prowadzi chór i orkiestrę *Ostinato* Państwowego Liceum Muzycznego w Krakowie z którą wiele koncertuje w kraju i zagranicą.

Włodzimierz Nurkowski – reżyser

Absolwent Wydziału Aktorskiego i Reżyserii Krakowskiej PWST.

Dla Opery Krakowskiej zrealizował:

Ch.W. Gluck „Orfeusz i Eurydyka”, D. Scarlatti „Tetyda na Skyros”, P. Czajkowski „Eugeniusz Oniegin”.

Najważniejsze realizacje dla teatru dramatycznego to:

J. Kondratiuk „Remont”-Teatr im. S. Jaracza w Łodzi; O.von Horvath „Opowieści lasku wiedeńskiego” - Teatr im. J. Słowackiego (dyplom),Teatr im. C. Norwida, Jelenia Góra; W. Szymański „W stronę słońca” – Teatr Groteska, Kraków; P. Claudel „Zamiana” – Teatr Ludowy, Kraków; I. Iredyński „Seans” – Teatr im S. Jaracza w Łodzi; Z. Kasiński „Nie-Boska komedia” – Teatr Ludowy w Krakowie; A. Bednarz, W. Nurkowski (wg. Andersena) „Kiedy śpiewa Słowik” – Teatr Bagatela, Kraków; W. Szekspir „Burza” – Teatr Bagatela; J. Russell „Edukacja Rity” – Teatr Bagatela;

M. Kundera „Kubuś i jego pan” – Teatr im. S. Jaracza w Łodzi; Ch. Hampton „Niebezpieczne związki” – Teatr im. J. Słowackiego; Teatr im. W. Siemaszkowej, Rzeszów; J. Słowacki „Horsztyński” – Teatr Nowy, Łódź; G. Zapolska „Moralność Pani Dulskiej” – Teatr Ludowy; H. Ch. Andersen „Królowa Śniegu” – Teatr Ludowy; Teatr Wybrzeże w Gdańsku, Teatr im. J. Kochanowskiego w Opolu; Teatr im. W. Bogusławskiego w Kaliszu; T. Rittner „W małym domku” Teatr w Opolu; J. Ford „Szkoda że jest nierządnica” – Teatr im. J. Słowackiego; P. Corneille „Cyd” – Teatr Ludowy; A. Gurney „Listy miłosne” – Stary Teatr, Teatr w Opolu, Teatrim. S. Wyspiańskiego w Katowicach; A. De Saint-Exupery „Mały Książę” – Teatr w Opolu; A. Fredro „Mąż i żona” -Teatr w Rzeszowie, Stary Teatr; S. Grochowiak „Piękna i Bestia” – Teatr Ludowy; Sofokles „Antygona” – Teatr Ludowy, Teatr w Rzeszowie; A. Anderman „Kontrakt” – Teatr Nowy w Londynie; H. Mniszek „Trędowata” – Teatr Ludowy; J. Krok – Paszkowski „Czerwony kur” – teatr Nowy w Londynie; M. Gogol „Ożenek – Teatr w Kaliszu.

Dla Teatru Telewizji:

H. Krall „Milczenie”; O. Van Horvath „Opowieści lasku wiedeńskiego”, „Sąd ostateczny”; P. Claudel „Zamiana”; F. Schiller „Intryga i miłość”; E. Radziński „Lunin”; T. Rittner „W małym domku”; J. Webster „Tragedia o księżnej Amalfi”.

Anna Sekula - scenograf

Absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej i Studium Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Jako scenograf o wszechstronnych zainteresowaniach ma w dorobku projekty opracowane dla teatrów dramatycznych (m.in. do *Żabusi* w reż. J. Golińskiego, *Pana Jowialskiego* w reż. K. Dejmką, *Wesela Cannettiego* w reż. B. Hussakowskiego) i muzycznych (m.in. *Eugeniusz Oniegin* w Krakowie, *Romeo i Julia* i *Antygonaw* we Wrocławiu). Od 1979 roku jest związana z Teatrem im. J. Słowackiego w Krakowie, współpracuje też ze scenami w Warszawie (Teatr Ateneum, Teatr Polski), we Wrocławiu, Gdańsku, Opolu, Rzeszowie, Toruniu, Bydgoszczy (Opera Nova). Jest laureatką nagrody za scenografię na XXIII Opolskich Konfrontacjach Teatralnych – Klasyka Polska 1998.

KONRAD SZOTA - baryton

Ukończył Wydział Wokalno-Aktorski Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie śpiewu prof. Adama Szybowskiego. Od 1992 roku jest solistą Opery i Operetki w Krakowie. Jego bogaty repertuar obejmuje partie m.in. w operach J. Haydna (*Sempronio* w *Aptekarzu*), W.A. Mozarta (*Don Giovanni* w *Don Giovannim*, *Hrabia Almaviva* w *Weselu Figara*), G. Verdiego (*Baron* w *Traviacie*, *Silvano* w *Balu maskowym*), G. Rossiniego (*Bartolo* w *Cyruliku sewilskim*, *Dandini* w *Kopciuszu*), K. Pendereckiego (*Bordure* w *Królu Ubu*), a także musicalach (*Perczyk* w *Skrzypku na dachu* J. Bocka). Występował w Niemczech, Holandii, Belgii, Danii i Francji. Brał udział w wielu festiwalach, m.in. w Festiwalu Moniuszkowskim w Kudowie-Zdroju oraz Dniach Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu.

KARIN WIKTOR - KAŁUCKA - sopran

Ukończyła studia w Akademii Muzycznej w Katowicach w klasie śpiewu prof. A. Kościelniak. Studiowała także w Dreźnie w Hochschule für Musik (Aufbaustudium) pod kierunkiem prof. Christiana Elssnera. Solistka posiada w swoim repertuarze partie operowe i operetkowe m. in.: *Papageny* w *Czarodziejskim flecie* W.A. Mozarta, *Siebel* w *Fauście* Ch. Gounoda, *Oscara* w *Balu maskowym* G. Verdiego, *Musetty* w *Cyganerii* Pucciniego, *Dagi* w *Czarnej masce* K. Pendereckiego *Lii San* w *Wiktorii i jej huzarze* P. Abraháma, *Mi* w *Krainie uśmiechu* F. Lehára, *Stasi* w *Księżniczce czardasza* E. Kálmána oraz *Hodel* w *Skrzypku na dachu* J. Bock'a.

BOŻENA ZAWIŚLAK-DOLNY – alt

Powszechnie uznana za najlepszą polską odtwórczynię partii tytułowej *Carmen* w operze Bizeta. Postać tę kreowała w teatrach operowych Krakowa, Bytomia, Łodzi, Gdańska, Szczecina i Warszawy. W 1995 roku jej rola *Carmen* w Operze Bałtyckiej uznana została za najlepszą kreację roku i nagrodzona nagrodą Wojewody Gdańskiego. Warto wspomnieć, że kierownictwo muzyczne sprawował J. Maksymiuk. Na szczęście, partia *Carmen* nie przysłoniła artystce całego operowego świata. Pozwoliło to polskiej i zagranicznej publiczności poznać znakomitych kreacji Bożeny Zawiaślak-Dolny w operach Rossiniego (*Kopciuszek*, *Cyrulik sewilski*, *Semiramida*) i Verdiego (*Bal Maskowy*, *Trubadur*, *Nabucco*, *Rigoletto*). Jest śpiewaczką wszechstronną,

z powodzeniem śpiewa w operze, operetce i musicalu. Nieobecny jest jej również repertuar oratoryjno-kantatowy (*Stabat Mater* - Pergolesiego i Szymanowskiego, *Requiem* - Verdiego i Dvoraka, *VIII Symfonia* Mahlera, *Czarodziejska miłość* de Falli). Ogromny sukces przyniosło artystce wykonanie songów Kurta Weilla w przygotowywanym przez Operę Śląską spektaklu *Zagraj mi melodię z tamtych lat*. Nie mniejszy sukces to znakomita kreacja Aldonzy - Dulcynei w musicalu *Człowiek z La Manchy* M. Leigha, wystawionym w reżyserii Waldemara Zawodzińskiego przez Łódzki Teatr Muzyczny. Karierę poprzedziła rzetelnymi studiami w Studium Wokalno-Aktorskim przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. Studium kierowała wówczas jego legendarna założycielka - Danuta Baduszkowa. Pierwsze lata scenicznej pracy związała z gdyńskim teatrem, a następnie rozpoczęła współpracę z Operą Bałtycką. Tu debiutowała w roli Olgi w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego. Od 1988 roku jest solistką Opery i Operetki w Krakowie.

W roku 1997 otrzymała nagrodę Wojewody Krakowskiego za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury i sztuki. Wyróżnienie jest tym cenniejsze, że po raz pierwszy został nim zaszczycony artysta Opery Krakowskiej. Ostatni głośny sukces Bożeny Zawiślak-Dolny to misterna kreacja Romea w rzadko wystawianej operze Belliniego *I Capuletti e I Montecchi*, przygotowanej w Krakowie pod kierownictwem wielkiego mistrza batuty Richarda Bonynga.

PREMIERA OPERY „JAŚ I MAŁGOSIA”

SOLIŚCI

MAGDALENA BARYLAK – sopran

Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie śpiewu Izabeli Jasińskiej-Buszewicz. W repertuarze posiada następujące partie w operach W. A. Mozarta: Pamina w *Czarodziejskim flecie*, Hrabina w *Weselu Figara*, Fiordiligi w *Così fan tutte* oraz Dydona w *Dydonie i Eneasz*u H. Purcela. Od 1999 r. prowadzi własną klasę śpiewu w krakowskiej Akademii Muzycznej. Solistka koncertuje również z repertuarem oratoryjnym i pieśniarskim.

AGNIESZKA CZĄSTKA – mezzosopran

Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Krakowie, w klasie śpiewu Barbary Niewiadamskiej (2001). W 1996 roku uzyskała tytuł magistra sztuki na Wydziale Wychowania Muzycznego AM w Krakowie w klasie dyrygentury Stanisława Krawczyńskiego. Studiując brała udział w kursach m.in. Akademii Bachowskiej prof. H. Rillinga, kursach mistrzowskich prof. R. Karczykowskiego (jest laureatką II nagrody oraz nagrody publiczności w 200 roku) oraz liczących się koncertach i festiwalach w charakterze solistki. Współpracuje z wieloma zespołami m.in. zespołem muzyki dawnej „Floripari”, „Krakowskim Zespołem Kameralnym”. Koncertowała m.in.: w Krakowie z okazji Dni Muzyki Organowej, gdzie wykonała partię altową w „Mszy Es dur” F. Schuberta (1997), w Sanoku podczas festiwalu im. A. Didura (1997), a także za granicą (Austria, Włochy, Rosja, Słowacja). W listopadzie 2000 roku oraz czerwcu 2001 wraz z Filharmonią Świętokrzyską odbyła tournée po Belgii, Holandii i Francji gdzie wykonała solową partię altową w „Requiem” W.A. Mozarta.

WITOLD DEWOR - baryton

W latach 1990 - 91 uczęszczał do Studium Wokalno - Baletowego przy Operetce Śląskiej. Naukę śpiewu pobierał u prof. Sławomira Książka. Akademię Muzyczną ukończył w Krakowie w 1997 roku, w klasie Jacka Ozimkowskiego. W tym samym roku rozpoczął pracę w Operze Śląskiej, w której jest zaangażowany do dziś. Debiutował rolą Carnera w „Baronie Cyganskim”. W grudniu 2001 rozpoczął gościnne występy w Teatrze Muzycznym w Gliwicach w roli Schnecka w "Ptasniku z Tyrolu".

ELŻBIETA JANUS – mezzosopran

Dyplomantka Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie śpiewu Barbary Niewiadomskiej. W swoim bogatym repertuarze ma pieśni oratoryjne oraz arie operowe. Brała w udział w konkursach w Dusznikach – Zdroju (maj 2000), w Pamplonie (Hiszpania, wrzesień 1999) oraz w Bratysławie (sierpień 2000).

DOROTA MENTEL - sopran

Ukończyła Szkołę Muzyczną II stopnia w klasie śpiewu Prof. Wojciecha Śmietany. Swoje wokalne umiejętności doskonaliła na kursach mistrzowskich i licznych seminariach m.in.: Ch. Elsnera, A. Reynolds, R. Karczykowskiego, P. Eswooda. W ramach Bachakademie H. Rillinga wykonała partię solową w „Credo” K. Pendereckiego (1999). Jako solistka współpracowała z Krakowską Filharmonią (m.in. „Missa Brevis” B. Grabowskiego, „Gloria” A. Vivaldiego) oraz zespołami Capella Cracoviensis („The fairy queen” H. Purcella). Przez cztery lata kształciła się w Krakowskiej Akademii Muzycznej na Wydziale Wokalno-Aktorskim pod kierunkiem prof. Zdzisławy Donat, obecnie jest na roku dyplomowym w klasie Barbary Niewiadomskiej.

MARIA SEREMET – mezzosopran

Po ukończeniu studiów i otrzymaniu dyplomu Krakowskiej Akademii Muzycznej doskonalila sztukę wokálną w Accademia Musicale w Sienie oraz Akademii Bachowskiej Helmuta Rillinga pod kierunkiem A. Reynolds. Jako solistka i kameralistka związana jest z zespołem Capella Cracoviensis. W 1996 r. rozpoczęła współpracę z Opera Krakowską. W bogatym repertuarze obejmującym zarówno muzykę dawną, jak i współczesną ma około 40 oratoriów, a także partie operowe, jak Fenena i Cherubin w operach W.A. Mozarta i G. Verdiego. Brała udział w licznych festiwalach muzycznych, m.in.: Wratislavia Cantans, Dresdener Festspiele, Muzyka w Starym Krakowie, Festiwal Muzyki Sakralnej w Montreale. W swoim dorobku artystycznym ma nagrania dla Polskiego Radia i Deutsche Rundfunk. W latach 1995 –97 odbyła tournée koncertowe po Niemczech, Szwajcarii, Danii i Luksemburgu, śpiewając partię solową w IX Symfonii L.van Beethovena. Koncertowała także w Holandii, Czechach, Francji, Japonii, Korei, USA, Kanadzie i we Włoszech. Prowadzi klasę śpiewu w Średniej Szkole Muzycznej w Krakowie.

KATARZYNA SŁOTA-MARCINIEC – mezzosopran

Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie śpiewu solowego u I. Jasińskiej-Buszewicz oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego w Instytucie Psychologii. W swoim szerokim repertuarze ma partie operowe, musicalowe oraz pieśni. Występowała w Teatrze w Schwedt (Niemcy) w realizowanym tam musicalu *West Side Story*. Na deskach Opery Krakowskiej zadebiutowała rolą Trzeciej Damy w *Czarodziejskim flecie* oraz w spektaklu edukacyjnym w ramach cyklu w Młodzieżowego Przewodnika Operowego *W krainie Czarodziejskiego fletu* wg scenariusza Ryszarda Karczykowskiego.

KATARZYNA OLEŚ – sopran

Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie śpiewu Wojciecha Jana Śmietany. W repertuarze posiada partie w operach W. A. Mozarta: Blonda w *Urowadzeniu z Seraju*, Susanna w *Weselu Figara*, Królowa Nocy w *Czarodziejskim flecie* oraz Adina w *Napoju miłosnym* G. Donizettiego, Julia w *I Capuletti e I Montecchi* V. Belliniego, Olimpia w *Opowieściach Hoffmana*, Zerbinetta w *Ariada na Naxos* R. Straussa. Zdobyła m.in. I nagrodę na VII Międzynarodowym Festiwalu Wokalnym Powell River w Kanadzie. Brała udział w Kursach Mistrzowskich prowadzonych przez prof. Ryszarda Karczykowskiego. Od 1999 r. asystent W. J. Śmietany w Katedrze Wokalistyki Akademii Muzycznej w Krakowie. Na krakowskiej scenie operowej zadebiutowała partią Królowej Nocy w *Czarodziejskim flecie* W.A. Mozarta.

ANNA PLEWNIAK - sopran

Studia wokalne ukończyła w 1981 roku w klasie prof. Agaty Młynarskiej w Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

Swoją karierę zawodową związała z Operą i Operetką w Krakowie. Na jej scenie debiutowała partią Zuzanny w *Weselu Figara* W. A. Mozarta. Bogaty repertuar solistki obejmuje partie w operach G. Bizeta (Micaëla, Frasquita w *Carmen*), G. Donizettiego (Norina w *Don Pasquale*), W.A. Mozarta (Fiordiligi w *Così fan tutte*, Zuzanna w *Weselu Figara*), W.A. Mozarta (Donna Anna w *Don Giovannim*), G. Verdiego (Amelia w *Balu maskowym*, Gilda w *Rigoletcie*, Violetta w *Traviacie*), G. Pucciniego (Floria Tosca w *Tosce*) oraz operetkach P. Ábráhama (Wiktoria w *Wiktorii i jej huzarze*), E. Kálmána (Marica w *Hrabinie Maricy*), F. Lehára (Sonia w *Carewiczu*, Anna – Eliza w *Paganinim*), C. Millöckera (Laura w *Studencie żebraku*), E. Kálmána (Sylwia Varescu w *Księżniczce czardasza*). Poza rolami operowymi dysponuje także bogatym repertuarem oratoryjnym (L.van Beethoven, H. M. Górecki, G. B. Pergolesi) i pieśniarskim (Brahms, Chopin, Czajkowski, Moniuszko, Schubert, Schumann, Szymanowski). Z macierzystą sceną odbyła wiele tournée po Włoszech, Austrii, Niemczech, Holandii. Od 1989 roku współpracuje także z Operą Nova w Bydgoszczy, z którą odbyła tournée do Włoch i na Malte. W 1994 roku brała udział w prestiżowym festiwalu muzycznym w Edynburgu, śpiewając III Symfonię H. M. Góreckiego. Jej ostatnie role operowe to Santuzza w *Rycerskości wieśniaczej* oraz Lady Makbet w *Makbecie*.